

تأملی بر عوامل و مخاطرات افزایش نرخ رشد نقدینگی و تورم در کشور

مرز هشدار

حسین صبوری

ساختار نیروی کار، عوامل مؤثر در پایداری تورم هستند. از بعد تقاضا نیز تورم می‌تواند از فشارهای تقاضای ایجاد شده از ناحیه بخششان (پولی، دولت و خارجی) ناشی شود. این مجموعه عوامل این واقعیت را منعکس می‌کند که اولاً تورم پدیدهای نامطلوب و نامیمون است که می‌تواند در بلند مدت صدمات جدی بر پیکره اقتصاد وارد آورد؛ ثانیاً تورم، بعلو سیاری از عوامل ساختاری در اقتصاد است که شناسایی و مبارزه با آنرا دشوار می‌سازد. به علاوه، از آنجا که تورم و رشد اقتصادی در کوتاه مدت همسو حرکت می‌کنند، مبارزه با تورم ممکن است در کوتاه مدت زیان‌هایی به شکل کند شدن فرایند رشد اقتصادی در پی داشته باشد؛ لیکن در میان مدت و بلند مدت، کترل تورم موجب بهبود رشد اقتصادی و افزایش استغالت خواهد شد. از این رو سیاست‌گذار پولی باید درک صحیحی از آثار سیاست‌های ضد تورمی داشته باشد و بتواند با پیش‌بینی‌های دقیق از تورم و رشد اقتصادی، به تعیین ابزارهای پولی خود پردازد.

از لحاظ شکل‌گیری، استمرار و میزان تورم در اقتصاد ایران می‌توان سه دوره را از هم تفکیک کرد؛

و نیازمند هماهنگی و تعامل جدی و منطقی میان نهاد مزبور با دیگر نهادهای سیاست‌گذاری است. هماهنگی سیاست‌های پولی، مالی و ارزی به عنوان سیاست‌های مدیریت تقاضای کل سازگار با نیازهای واقعی اقتصاد، مستلزم درک صحیح از میزان تراحم نهادها و نحوه مشارکت آن‌ها در دستیابی به هدف‌های مشترک است. ثبات قیمت‌ها با تورم‌های تک رفعی و در سطوح پایین و باتبات عجین است. از این‌رو درک صحیح مفهوم تورم و عوامل اثرباره بر آن از خصوصیات دستیابی به ثبات قیمت‌ها محسوب می‌شود. تورم، متغیری است که از برآیند نیروهای موجود در سمت عرضه و تقاضای کل اقتصاد حاصل می‌شود. به طور کلی مازاد تقاضای کل نسبت به عرضه، موجب افزایش سطح عمومی قیمت‌ها می‌شود، اما به افزایش سطح قیمت‌ها تنها در صورتی که مذاوم و خودافزا و دارای حافظه طولانی مدت باشد، تورم اطلاق می‌شود. تورم به شرایط پایدار و بروز عدم تعادل‌های اقتصاد کلان بر می‌گردد. عدم تعادل‌های پایدار دارای اجزای ساختاری است که در بلند مدت شکل می‌گیرند. از بعد عرضه، ساختار هزینه‌ای بنگاه‌ها، پایین بودن بهره‌وری کل اقتصاد، درجه وابستگی به واردات و

در چند ماه گذشته در جلسه‌ها و سeminارهای مختلف اقتصادی، اظهارات گوناگونی از سوی دولتمردان، در باب تورم و علل ایجاد آن در کشور مطرح شده است. یکی از مهمترین این اظهارنظرها سخنان طهماسب مظاہری، رئیس کل بانک مرکزی، در پنجمین همایش اقتصاد اسلامی در دانشگاه تربیت مدرس و در ارتباط با علل ایجاد تورم در کشور و راههای مبارزه با آن بود. وی در پاسخ به این سوال که برای جلوگیری از آثار تورمی 40% درصد رشد نقدینگی چه می‌کنید، گفت: «نرخ رشد نقدینگی در تیر و مرداد 86% به مرز هشدار دهنده رسیده است، باید آن را کترول کرد. دولت، بخش خصوصی و همه کسانی که به اقتصاد کشور علاقه دارند، باید جلوی افزایش رشد نقدینگی را بگیرند؛ زیرا رشد نقدینگی بیش از نرخ رشد اقتصادی امکان بالقوه‌ای برای ایجاد تورم دارد و با تأخیر زمانی به افزایش قیمت‌ها منجامد. باید اجزا دهیم رشد نقدینگی سطح قیمت‌ها را افزایش دهد و به تورم منجر شود. از مردم می‌خواهیم اولاً عواملی را که موجب رشد نقدینگی شده است، کترول کنند؛ دوم اینکه نقدینگی جامعه را به سمت فعالیت‌های تولیدی سوق دهنده».

این سخنان زمینه تحلیلی مختصر از ارتباط میان تورم و نقدینگی در کشور و نیز عوامل افزایش دهنده نقدینگی، تورم و مخاطرات آن‌ها را در این نوشتار پدید آورده است. در عین حال به دو سوال هم پاسخ داده می‌شود: اول، علل اصلی ایجاد تورم و افزایش نقدینگی طی سال‌های اخیر در کشور چه بوده است؟ و دوم، وظیفه کترول نقدینگی و کاهش تورم در کشور، بر عهده چه نهادی است؟

ثبات قیمت‌ها، شرط لازم برای دستیابی به سطوح پایدار رشد اقتصادی است. دستیابی به تورم پایین و باتبات، مستلزم توانایی استفاده از ابزارهای موثر و کارا در امر سیاست‌گذاری پولی است. اجرای صحیح سیاست‌گذاری پولی و به کارگیری هدفمند ابزارهای پولی نیز مستلزم شناسایی عوامل اصلی اثرباره بر تورم است. دستیابی به هدف فوق، نسخه‌ای از قبل پیجده برای بانک مرکزی نیست

(أرقام بـ ميليارد ريال)

(ارقام به میلیارد روپا)

سرعت گردش بول	نیزه دش پایه بول	نیزه دش نقدینگی	نیزه دش فریب تکلار بولی	نیزه دش تغییر گردش گوشه	نیزه دش تغییر گردش بول	سرعت گردش بول	نیزه دش پایه بول	سرعت گردش بول	سال
۲.۶	۱۷.۹۹	۱۷.۵	۰.۷۱	۸.۴	۱۷.۵	۱۷.۸	۱۷.۷	۱۷.۷	۱۷۷-
۲.۹	۱۷.۹۰	۱۷.۵	۰.۳	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۷	۱۷.۷	۱۷.۷	۱۷۷۱
۳.۱	۱۷.۹۱	۱۷.۷	۱.۳۱	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۲
۳.۰	۱۷.۹۲	۱۷.۷	۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۸	۱۷.۸	۱۷.۸	۱۷۷۳
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۴
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۵
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۶
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۷
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۸
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۷۹
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۰
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۱
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۲
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۳
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۴
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۵
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۶
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۷
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۸
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۸۹
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۰
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۱
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۲
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۳
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۴
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۵
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۶
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۷
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۸
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷۹۹
۳.۱	۱۷.۹	۱۷.۷	-۰.۷	۸.۴	۱۷.۷	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۷.۹	۱۸۰۰

منبع: خلاصه تحولات اقتصادی کشور، گزارش اقتصادی و تراز نامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

تحت تأثیر قرار می دهد، به کسری های بیشتر منجر می شود و چون هیچگونه ابزاری جز برداشت از حساب ذخیره ارزی و نتاب، کم دن دلارهای نفتی، به

افزایش افزايش سرعت گردن پول به قيمت ها مجال ت و اين افزايش رامي دهد. در عين حال از آنجا که افزايش قيمت ها وضعیت به دفعه دولت را بمطود جدی مي دهد.

در دوره اول که از سال ۳۸ شروع و به سال ۵۱ ختم می‌شود، متوسط نرخ تورم سالانه $7\frac{1}{8}$ درصد بود. دوره بعد که از سال ۵۲ تا سال ۶۴ را در بر می‌گیرد، دیگر تورم در اقتصاد ایران استقرار یافته و متوسط نرخ سالانه آن $15\frac{1}{2}$ درصد بود. در دوره آخر، که سال‌های پس از ۶۵ را شامل می‌شود، شاهد بروز پدیده تورم مزمم در اقتصاد ایران هستیم، به طوری که متوسط نرخ سالانه آن در این دوران به بالای ۲۰ درصد می‌رسد. در دوره ۶۸ تا ۸۶ با وجود مصوبات برنامه‌های اول، دوم، سوم و چهارم در مورد مهار نقدینگی، نقدینگی به شدت رشد یافت و رشد قیمت‌ها هم شدت گرفت. دولت، به عنوان بزرگترین مصرف کننده کالاهای مصرفی، واسطه‌ای و سرمایه‌ای در قلمرو بودجه‌های جاری و عمرانی بیش از همه تحت تأثیر این پرش‌های

قیمتی فرار گرفت و هزینه‌های جاری و عمرانی اش در ازاء هر سطح معینی از خدمات حقیقی جاری و عمرانی به شدت افزایش یافت. همچنین، ایجاد فضای تورمی توازن با انتظارات بی ثبات موجب کاهش تقاضای سوداگری پول و افزایش سرعت گردش پول می‌شود؛ یعنی در اقتصادی که فرآیند ضریب فرازینده پول و سازوکارهای پولی و باانکی چندان پیشرفته نیست و اینباره نقدینگی آن نسبت به ارزش تولید ناخالص ملی به طور قابل ملاحظه‌ای بالاست و در میان نقدینگی در حدود ۴۰ درصد غوطه‌ور است، عوامل اقتصادی در مواجهه با پرش‌های شدید قیمتی، اینباره ترازهای سوداگری خود را برای خرید کالا و دارایی و یا در امان بودن از آسیب کاهش ارزش پول خود، کاهش می‌دهند. لذا کاهش تقاضا برای ترازهای سوداگری مترادف است با آزاد شدن وجود معادل آن برای تأمین نیازهای معاملاتی. به عبارت

دیگر، کاهش در تقاضای سوداگری عرضه جریان وجوه معاملاتی معادل اس خود سرعت گردش نقدینگ را فراز

جدول (۳) عوامل موثر در تغییر پایه پولی

		۱۳۸۵			۱۳۸۴				
سهم از رشد (واحد درصد)	تغییر در مانده	مانده	سهم از رشد (واحد درصد)	تغییر در مانده	مانده	تغییر در مانده (میلیارد ریال)	مانده	تغییر در مانده (میلیارد ریال)	
۵۰/۷	۱۱۱۷۶۶	۲۶۹۳۳۳	۴۹/۱	۷۴۲۸۸	۲۵۷۵۶۷	۰	۰	۰	
-۱۲/۴	-۲۷۲۶۷	-۱۸۶۱۵	-۳۷/۹	-۵۷۳۴۳	۸۶۵۲	۰	۰	۰	
۸/۷	۱۹۰۹۰	۵۵۰۰۶	۹/۵	۱۴۴۲۲	۲۵۹۱۶	۰	۰	۰	
-۲۰/۲	-۴۴۳۸۱	-۱۲۵۹۷۵	۲۵/۱	۳۷۹۷۷	-۸۱۵۹۴	۰	۰	۰	
۲۶/۸	۵۹۲۰۷	۲۷۹۷۹۸	۴۵/۹	۶۹۳۴۱	۲۲۰۵۴۱	۰	۰	۰	
		پایه پولی			پایه پولی			منبع: بانک مرکزی ج. ایران	

پایه پولی به طور مستمر در حال فراش است. بنابراین، افزایش پایه پولی نیز به مهترین عامل تاثیرگذار بر افزایش حجم تقدیمگر کشور مبدل شده است.

(جدول ۳ و نمودار ۱)

در واقع، وابستگی زیاد منابع بودجه دولت به درآمدهای نفتی موجب شده است که افزایش دارایی‌های خارجی بانک مرکزی، که ناشی از مازاد عرضه نسبت به تقاضای مؤثر ارز است: بر بازار داخلی است، بالاترین سهم را در رشد س.الانه پایه پولی داشته باشد.

اما به هر حال وقتی که این وضعیت‌ها در اقتصاد رخ دهد دنباله‌روی و انفعال پولی بدیل به امری طبیعی می‌شود. البته دنباله‌روی پولی هم در طول سال‌های گذشته مشاهده شده است، ولی وجه غالب دنباله‌روی، مربوط به موقعیت‌های اضطراری است.

رشد حجم پول در جریان و تقدیمگر، عمدتاً معلوم افزایش مازادهای ارزی یا افزایش دارایی‌های ارزی و کسری بودجه دولت است. با افزایش شدید قیمت نفت در سال ۸۵ و ۸۶ در مدهای نفتی دولت به شدت افزایش یافت. این در حالی است که منصدیان اقتصادی به جای اینکه ارزهای فراوان بدهست آمده را به شکل صحیحی در اقتصاد به کار گیرند، به اثرات تورمی و روابطی آن توجه داشته باشند و با برنامه‌ریزی صحیح زمینه مناسب تعديل اجزاء اقتصاد نسبت به این وضعیت مناسب جدید را فراهم آورند، واردات را تسهیل کرند، به طوری که نرخ رشد واردات طی دو - سه سال اخیر سالانه به بیش از ۲۰ درصد رسیده است. در عین حال که کسری بودجه دولت در این سال‌ها در حال افزایش بود، مازاد ارزی بانک مرکزی نیز به سلت افزایش

این موضوع، از ضعف بناهای ساختاری اقتصاد و ناسازگاری و نستجیدگی حکایت دارد؛ زیرا بخشی از این اضطرارهای ایجاد شده به خاطر ساختار بودجه‌ریزی و مالیات‌ستانی و ضعف بازارهای مالی است و بخشی از آن زایده سیاست‌های بی ثبات

کننده و تنش زا. تحولات پولی سال‌های اخیر نشانگر سلطه بخش مالی بر سیاست‌های پولی، نوسانات شدید (با روند افزایشی) ضربی فزاینده و مخاطره‌های وارد بر سیاست‌های پولی از بابت روابط بانک مرکزی و بانک‌ها و تأثیرپذیری پایه پولی از عملکرد بودجه دولت است. هر چند از یک طرف، عدم استقرار اقتصاد مستقیم دولت از بانک مرکزی پدیده‌ای مشت در تحولات پولی سال‌های اخیر تلقی و بدین ترتیب یکی از عناصر پرمخاطره در تدوین و اجرای سیاست‌های پولی در سال‌های اخیر تا حدودی بر طرف شده است؛ لیکن با برداشت‌های دولت از حساب ذخیره ارزی و خرید ارز مازاد بر فروش توسط بانک مرکزی، جزء خالص دارائی‌های خارجی بانک مرکزی، به عنوان یکی از اجزای مهم

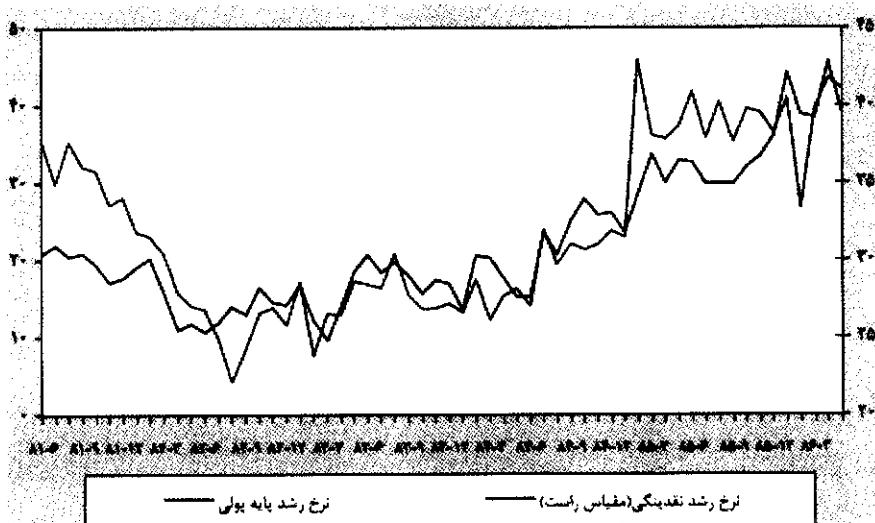
ریال برای تأمین کسری بودجه در دسترس نیست، بازارهای مالی مناسب وجود ندارند و نظام مالیاتی دارای ضعف است، لذا اینباره پول به ناچار از طریق پولی کردن منفعلانه کسری بودجه تغییر می‌کند و افزایش می‌یابد. در نتیجه زمینه تداوم افزایش قیمت‌ها فراهم می‌آید و سرعت گردش پول هم مجال می‌یابد تا اندازه‌ای به سمت وضعیت اولیه خود تعديل شود.

(جدول شماره ۱ و ۲)

در کشور ما، در دوره‌هایی که درآمدهای ارزی حاصل از صادرات نفت خام کاهش می‌یابد و لذا کاهش مخارج دولت هم عملی نیست، به خاطر نبود بازارهای مالی مناسب و اساساً عدم تطبیق وضعیت مالی و درآمدی دولت با مقتضیات این بازارها، هیچ راهی برای تأمین کسری بودجه جز پولی کردن آن و استقرار از نظام بانکی وجود ندارد. یازمانی که دولت بدون ایجاد ثبات و بدون ایجاد زمینه‌ها و مقدمات لازم دست به اصلاحات اقتصادی می‌زند و به جای اتخاذ متغیرهای حقیقی به عنوان محمل و مجرای اصلاحات، صرفاً به یک سری متغیرهای قیمتی توسل می‌جوید (طرح ثبیت قیمت‌ها) موجب تورم و بی‌ثباتی بیشتری می‌شود. در واقع، با وجود درآمدهای ریالی بیشتر، که ناشی از فروش نفت است، و نیز با وجود مالیات‌ستانی بیشتر و آزاد کردن بعضی قیمت‌های می‌شود و با کسری‌های دولتی، خود بیشتر متضرر می‌شود و با کسری‌های بیشتری مواجه می‌گردد؛ به گونه‌ای که حتی برای تأمین حقوق پایان سال بخشی از کارمندان خود که از تأثیرهای تورم بیشترین آسیب را دیده‌اند، دچار کسری می‌شود. از همین رو به ناچار به پولی کردن کسری بودجه از طریق برداشت از حساب ذخیره ارزی و فروش آن به بانک مرکزی اقدام می‌کند.

**باید پذیرفت که مردم
علت انساطهای پولی
و افزایش نرخ تورم
در کشور نبوده‌اند
که حالا بخواهند
آن را کاهش دهند**

نمودار (۱) رابطه بین نرخ رشد پایه پولی و نرخ رشد نقدینگی (درصد)

منبع: بانک مرکزی ج. ایران

است. این روند به نوبه‌نوبه خود، هم رابطه مبادله شهر و روستا را به هم می‌زند و هم توزیع درآمد را وخیم‌تر می‌کند. این‌ها همگی برای رشد پویای اقتصاد و اشتغال‌زاگی مضر است.

نکته مهمتر اینکه رشد منفی سرعت گردش در آمدی پول، در شرایطی که سرعت در مقدار منطقی خود قرار داشته است به معنی تورم نهفته در اقتصاد است. از آنجا که به لحاظ فنی هیچ خط تمایزی میان وجوده معاملاتی و سوداگرانه وجود ندارد، هر لحظه ممکن است پول‌های انباشت شده در حوزه فعالیت‌های نامرتبط با تولید ناخالص داخلی به حوزه معاملات مربوط به این تولید چرخش کند و پتانسیل انباشت شده تورمی را به فعلیت درآورده. بنابراین می‌توان گفت که ایجاد ابعاد مالی و انتقال وجوده از حوزه‌های نامرتبط با تولید ناخالص داخلی و به تبع آن افزایش سرعت گردش پول، می‌تواند موجبات افزایش تورم در کشور را فراهم کند. این امر نیز یکی دیگر از مخاطراتی است که

این اساس، حقوق‌بگیران، کارگران و کارمندان، حتی کمتر از تورم افزایش مستمر و حق‌الرحمة دریافت کرده‌اند. لذا معادل تورم و رشد تولید ناخالص داخلی، پول بیشتر در دست کارگران و کارمندان و صاحبان پول و سپرده و نیز بیکارانی که به کار مشغول شده‌اند قرار گرفته است. بقیه آن هم در دست کسان دیگری قرار گرفته است. این امر بدین معنی است که توزیع نایابرتر درآمد به زیان حقوق‌بگیران و عناصر مولد است. پیامد شوم رشد این‌گونه نقدینگی این است که به خاطر سیلان نقدینگی‌هایی جدید در حوزه اموال غیر منقول و دارایی‌های جوامع شهری، ثروت شهرنشینان نسبت به روزانه افزایش یافته است. در نتیجه جریان مهاجرت از روستا به شهر تداوم یافته و تشدید شده، سبب روانه شدن بخش قابل ملاحظه‌ای از نقدینگی‌های در جریان به سمت فعالیت‌های نامولد و سوداگرانه در حوزه اقتصاد شهری هم و افزایش هزینه فرصت منابع در حوزه فعالیت‌های مولد شده

جدول (۴)

سال	نرخ رشد نقدینگی (%)	نرخ رشد اقتصادی (%)	نرخ تورم (%)
۱۳۷۶	۲۰.۱	۲۰.۱	۲۸.۸
۱۳۷۷	۲۰.۲	۲۰.۲	۲۹.۵
۱۳۷۸	۲۰.۳	۲۰.۳	۳۰.۲
۱۳۷۹	۲۰.۴	۲۰.۴	۳۱.۱
۱۳۸۰	۲۰.۵	۲۰.۵	۳۲.۱
۱۳۸۱	۲۰.۶	۲۰.۶	۳۳.۱
۱۳۸۲	۲۰.۷	۲۰.۷	۳۴.۱
۱۳۸۳	۲۰.۸	۲۰.۸	۳۵.۱
۱۳۸۴	۲۰.۹	۲۰.۹	۳۶.۱
۱۳۸۵	۲۱.۰	۲۱.۰	۳۷.۱
۱۳۸۶	۲۱.۱	۲۱.۱	۳۸.۱
۱۳۸۷	۲۱.۲	۲۱.۲	۳۹.۱
۱۳۸۸	۲۱.۳	۲۱.۳	۴۰.۱
۱۳۸۹	۲۱.۴	۲۱.۴	۴۱.۱
۱۳۹۰	۲۱.۵	۲۱.۵	۴۲.۱

منبع: بانک مرکزی ج. ایران

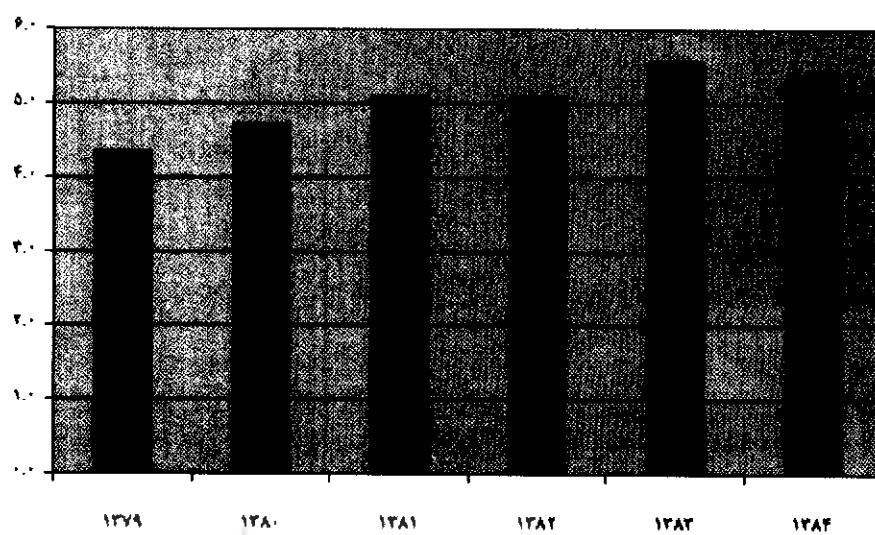
یافت و به مقدار پایه پولی افزود. به این ترتیب در کشور ما از یک طرف، واردات کالاهای خارجی تسهیل شد و از طرف دیگر، افزایش حجم پول در جریان از ناحیه افزایش ذخایر ارزی بانک مرکزی، قیمت‌های داخلی را بالا برد و رقابت پذیری کشور را به شدت کاهش داد. در نتیجه پدیده معروف بیماری هلنلی در این دوره بروز کرد.

اما متغیر دیگری که در تحلیل تورم و نقدینگی باید به آن توجه کرد، متغیر سرعت گردش پول است.

همچنان‌که می‌دانیم رابطه مقداری پول، یک رابطه مکانیکی حسابداری و در همه شرایط در اقتصاد برقرار است. در عین در حال در اقتصاد ما بدليل اینکه چند سالی است رشد نقدینگی بسیار بالا و از جمع نرخ تورم و رشد تولید ناخالص ملی حقیقی به طور قابل ملاحظه‌ای مقاومت و بیشتر است، باید رشد سرعت گردش پول منفی باشد. ولی تئوری‌های اقتصادی بر این باور استوارند که در شرایط تورمی پول به اصطلاح داغ می‌شود و سرعت گردش آن افزایش می‌باید. اما در سال‌های اخیر یکی از اتفاقاتی که در اقتصاد ایران افتاده است این است که رشد سرعت درآمدی گردش پول در کشور منفی شده است (جدول ۳). این امر، با به این خاطر است که حرکت و نقل و انتقال فیزیکی پول در جامعه کند شده است و یا اینکه نقل و انتقال و تحرک فیزیکی پول تغییر نکرده است، اما معاملات اقسام نامرتبط با تولید ناخالص داخلی، همچون اموال غیر منقول و مرتبط با فعالیت‌های سوداگرانه افزایش یافته و نیز معاملات متعدد و تکراری مربوط به تولید ناخالص داخلی زیاد شده است.

شرایط اقتصادی ما طی ده سال گذشته طوری بوده است که پول در اقتصاد ما نه تمایل به سرد شدن داشته و نه تمایل به داغ شدن. بنابراین سرعت فیزیکی و معاملاتی پول تغییر نکرده است، اما حوزه معاملات اموال غیر منقول و نامرتبط با ناخالص داخلی و معاملات تکراری مرتبط با آن افزایش یافته است. یعنی مقدار زیادی از نقدینگی انتشار یافته به سمت فعالیت‌های سوداگرانه و واسطه‌ای رفته است و مقدار مشخصی از آن هم صرف پوشش معاملات مربوط به تولید ناخالص داخلی شده است. لذا در مجموع سرعت درآمدی گردش پول، که ماهیت محاسباتی دارد، کاهش یافته است. یکی از پیامدهای این رخداد، رواج فعالیت‌های نامولد و سوداگرانه در اقتصاد است. گرانی و پرش قیمت مسکن یکی از نتایج این وضعیت است. بر

نمودار(۲) سرعت گردش پول طی سالهای ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۴

منبع: بانک مرکزی ج. ا. ، گزارش های مختلف

اقتصاد ایران در آینده با آن رویه رو خواهد شد.

در پایان، با بررسی مختصراً که از عوامل و مخاطرات افزایش تورم و نقدینگی در کشور داشتیم می توان گفت:

طی سالهای اخیر، تسلط سیاست‌های مالی دولت بر سیاست‌های پولی از مهمترین عوامل تأثیرگذار بر رشد نقدینگی و تورم در کشور به حساب می‌آید. کسری بودجه‌های مداوم دولت و عدم اصلاح نظام بودجه‌ریزی کشور، موجبات ایجاد کسری بودجه‌های عظیمی را فراهم کرده است. این امر نیز بر جزء دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و در نهایت پایه پولی و نقدینگی تأثیر مثبت داشته است. سیاست‌های سمت عرضه‌ای هم که در جهت مقابله با تورم تعجیل می‌شود می‌تواند موجب ارتقای بهره‌وری و تقویت بینهای اقتصاد صنعتی، پایه پولی ناشی از افزایش یافته است) و انساط نیازمند ثبات اقتصادی و سیاسی است. به بیان دیگر فرازینه تنها به کاهش متوسط نرخ‌های ذخیره قانونی سپرده‌های متعدد محدود بوده است.

علاوه بر افزایش تورم، یکی دیگر از پیامدهای رشد نقدینگی در سالهای گذشته و جاری، تغییر در وضعیت توزیع درآمد میان صاحبان عوامل تولید و عوامل نامولد در اقتصاد است. برای مثال اگر در یک سال ۱۳۶۸ درصد رشد نقدینگی داشته باشیم و رشد تولید ناخالص ملی معادل ۵ درصد و نرخ تورم معادل ۱۱ ارزصد باشد، این بدان معناست که ما در چارچوب برنامه‌های توسعه پنج ساله آغاز و اجرا گردید، در برنامه‌های مذکور، نرخ‌های محدود دستمزد بگیران و صاحبان نهاده‌ها که دریافتی آنها

حداکثر با نرخ تورم تعدیل می‌شود قرار می‌گیرد. درصد افزایش ایجاد شده در نقدینگی هم به کسانی که قبل ایکار بوده، امسال به کار مشغول شده‌اند و رشد تولید ناخالص داخلی را رقم زده‌اند (در کنار سایر عوامل) تعلق می‌گیرد. ۲۰ درصد کل نقدینگی (از ۳۶۸ درصد رشد) در اختیار کسانی قرار می‌گیرد که حقوق بگیر نیستند و این ۲۰ درصد علاوه بر ۱۱ درصد مربوط به تورم است که در اختیار آنها نیز قرار گرفته است، یعنی با ثابت بودن شرایطی که در آخر دوره گذشته وجود داشته است معادل ۲۰ درصد اینباره نقدینگی به صورت وجود مختصه در اختیار عده‌ای قسراً می‌گیرد که وجود گروه‌های سرمایه‌دار هم نیستند زیرا سودها هم حداکثر با همان نرخ تورم رشد می‌کنند و این علاوه بر دریافت پول جدید از ناحیه ترم و گویای آن است که توزیع تابعی درآمد به زیاد گروه‌های مولد و به نفع گروه‌های نامولد تغییر می‌کند. این رخداد، هم با معیارهای عدالت‌خواهانه تتساد دارد و هم با مقتضیات رشد اقتصادی در تقابل است.

بنابر توضیحات ارائه شده امید است که مسولان نهادهای پولی و مالی کشور بهینه پی ببرند که کاهش نرخ تورم و نقدینگی و کاتالیزه کردن نقدینگی به بخش‌های تولیدی؛ تکیه بر پند و نصیحت و درخواست از مردم راه با جایی نخواهد برد و اولین اقدام و اصلاحات عمیق باید از درون همین نهادها و در ساختار دولت صورت پذیرد. اولین قدم در راه کنترل تورم و نقدینگی، اعتقاد به کارهای کارشناسی و روش‌ها؛ علمی است. حتی اگر پذیریم که وضعیت تورم و نقدینگی در کشور هشدار دهنده است، ولی چشمانمان را در مقابل اتفاقیت بیندیم و درصد ریشه‌ای دلایل انساطهای پولی نباشیم، هدف کاهش نرخ تورم و نقدینگی هیچ‌گاه محقق نخواهد شد.

کوتاه سخن آنکه اولین قدم، قبول واقعیات و اعتقاد به کارهای کارشناسی و روش‌های علمی در برخورد با مشکلات به وجود آمده است. فقط باید پذیرفت که مردم علت انساطهای پولی و افزایش نرخ تورم در کشور نبوده‌اند که حالا بخواهند آن را کاهش دهند، بلکه بانک مرکزی و دولت، از طریق سیاست‌های پولی و مالی انساطی، مهمترین عوامل ایجاد تورم و نقدینگی هستند. به بیان روشن‌تر اگر دولت و بانک مرکزی در اندیشه کاهش تورم و نقدینگی در کشور هستند باید اصلاحات را از خود آغاز کنند، تا نیازی نباشد برای کاهش نرخ تورم و نقدینگی به دامن مردم متولّ شود. ●

روند اقتصادی

ماهنامه تحلیلی و مستند در اقتصاد ایران، منطقه و جهان

www.economictrend.com

روند اقتصادی با گستره توزیع بین المللی پیام شمارا به تصمیم گیران و سیاست گزاران اقتصادی می‌رساند
سازمان اکتشافها
تلفن: ۰۱۷۵۰۰۴۲۰۰۰
تکمیلی: ۰۱۶۷۳۲۰۰۰۰۰
تمثیل: ۰۱۹۷۳۵۰۰۰۰